

Κόσμος και... μη

Επιμέλεια **ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ**

Οι σοφοί εθνοπατέρες που έγραψαν το Σύνταγμα της Αυστραλίας αποδεικνύεται τελικά ότι δεν ήταν και τόσο σοφοί, αφού δεν μπόρεσαν να προβλέψουν τις πονηρίες των πολιτικών όταν πρόσθεσαν τη Γερουσία στο πολιτικό σύστημα της χώρας. Η Γερουσία στην Καμπέρα και οι αντίστοιχες Ανω Βουλές σε πολιτείες είναι αντιδημοκρατικές εστίες αισχρών συναλλαγών που υπονομεύουν την Δημοκρατία.

Ο πρώην πρωθυπουργός, Πολ Κίτινγκ, είχε χαρακτηρίσει την Γερουσία στην Καμπέρα “χοιροστάσιο” και οι ένοικοί της που απολαμβάνουν αδικαιολόγητα πρόνοια προσπαθούν κάθε ημέρα να το αποδείξουν. Υπενθυμίζουμε ότι η Γερουσία προκάλεσε την μεγαλύτερη συνταγματική κρίση στη χώρα όταν συνέβαλε στην απόλυση από τον τότε αντιβασιλέα, Τζον Κέρ, του νόμιμα εκλεγμένου πρωθυπουργού, Γκοφ Ουίτλαμ.

Για ενημέρωση να αναφέρουμε ότι στη Γερουσία εκλέγεται ο ίδιος αριθμός γερουσιαστών από κάθε πολιτεία, δηλαδή έξι γερουσιαστές για την ΝΝΟ των σχεδόν επτά εκατομμυρίων και έξι γερουσιαστές για την Τασμάνια των πεντακοσίων χιλιάδων κατοίκων! Πολύ... δημοκρατική η αναλογία, αλλά οι εθνοπατέρες ήθελαν αυτή την ισότητα για να προστατεύονται οι μικρές πολιτείες από τις ακρότητες των

μεγαλύτερων αδελφών τους.

Να αναφέρουμε, ακόμη, ότι οι γερουσιαστές εκλέγονται για έξι χρόνια, ενώ οι βουλευτές για τρία, με το σύστημα της αναλογικής που περιλαμβάνει τις προτιμήσεις. Με το σύστημα αυτό, ένας γερουσιαστής μπορεί να εκλεγεί με ποσοστό μικρότερο του 1% αν πάρει τις

λογισμούς της κυβέρνησης Ραντ, όπως κάνει και ο “δικός” μας Νικ Ξενοφών, ο οποίος εξελέγη με σύνθημα την κατάργηση των πόκα μασίν.

Για να είμαστε αντικειμενικοί θα πούμε ότι και οι Εργατικοί στην αντιπολίτευση είχαν προσπαθήσει, αλλά χωρίς επιτυχία να απορρι-

Γερουσία: το χοιροστάσιο της πολιτικής

προτιμήσεις άλλων κομμάτων.

Παράδειγμα, ο γερουσιαστής τού κόμματος Πρώτα η Οικογένεια, Στιβ Φίλντινγκ, ο οποίος εξελέγη στη Βικτώρια με ψήφους λιγότερους του 1% (μόνο 2.500) και τις προτιμήσεις τού Εργατικού Κόμματος. Ο οποίος, όμως, συμμαχεί με τους Λίμπεραλ και Εθνικούς για να τερπιλιστεί ο προϋπο-

φθεί από τη Γερουσία ο φόρος GST και γεννάται το ερώτημα:

Ποιός κυβερνά αυτή την χώρα; Ο Φίλντινγκ τού 1%, ή το Εργατικό Κόμμα που εξελέγη με το 53% των ψήφων; Ο Φίλντινγκ λέει ότι καταψηφίζει σημαντικά στοιχεία τού προϋπολογισμού με κόστος δισεκατομμύρια δολάρια για τους φορολογούμενους, “επειδή είναι κα-

κές πολιτικές”(!). Και γεννάται ακόμη ένα ερώτημα:

Ποιός αποφασίζει αν μια κυβερνητική πολιτική είναι “καλή” ή “κακή”; Ο Φίλντινγκ τού 1% ή το εκλογικό σώμα στις εκλογές; Όταν το 53% των ψηφοφόρων έδωσαν εντολή στους Εργατικούς να κυβερνήσουν, ασφαλώς δεν εννοούσαν τον γερουσιαστή τού... Τελευταία η Οικογένεια, ο οποίος ψήφισε και υπέρ των νεαρών μπεκρήδων, καταψηφίζοντας τον φόρο για τα ηδύποτα.

Η Γερουσία υπονομεύει τη βασική αρχή της δημοκρατίας ότι η πλειοψηφία κυβερνά και η κυβέρνηση Ραντ που κέρδισε την πλειοψηφία είναι υπόλογη μόνο στον λαό για τις καλές ή κακές αποφάσεις της. Οι πολίτες θα αποφασίσουν σε δύο περίπου χρόνια αν ο Κέβιν Ραντ κυβερνήσει συνετά. Αυτό που κάνουν σήμερα οι Λίμπεραλ και οι ανεξάρτητοι δεν περιορίζει μόνο τη δυνατότητα της κυβέρνησης να κυβερνήσει, σαμποτάρει και την Δημοκρατία.

Γι’ αυτό η Γερουσία πρέπει να έχει ημερομηνία λήξης, όπως και οι πολιτείες που κοστίζουν μυθικά ποσά στους φορολογούμενους για να προσφέρουν μόνο χαβαλέ, όπως είδαμε πρόσφατα στη ΝΝΟ. Αλλά μην περιμένετε με κομμένη ανάσα τούς χοίρους να βγάλουν το ρύγχος τους από την ταγίστρα που τούς θρέφει.

* Το μπαλέτο του Ζορμπά

Μεθαύριο Κυριακή θα προβληθεί στην Κοινοτική Λέσχη, Λακέμπα, ώρα 2.30 μ.μ. η ταινία τού μπαλέτου Ζορμπά ο Έλληνας με μουσική τού Μίκη Θεοδωράκη και είναι μια σπάνια να την απολαύσετε.

Η εκδήλωση διοργανώνεται από τα θεσσαλικά σωματεία Χασίων, Μετεώρων και Ελασσόνας σε συνεργασία με το Τμήμα Σίδνεϊ τής Διεθνούς Εταιρείας Φίλων Νίκου Καζαντζάκη και θα την προλογίσει ο πρόεδρος τού Τμήματος, γνωστός λογοτέχνης συμπάροικος, Αδριανός Καζάς.

Είσοδος ελεύθερα για όλους, θα προσφερθούν καφές και γλυκίσματα.

* Πανηγύρι στο Κόγκαρα

Η στήλη πληροφορείται ότι την Κυριακή οι πιστοί στην Ενορία Κοινότητα θα μπορέσουν να περάσουν μια ευχάριστη ημέρα μετά τη Θεία Λειτουργία στο ετήσιο πανηγύρι για τη γιορτή τής Παναγίας Μυρτιδιώτισσας. Με τέσσερα παροικιακά χορευτικά συγκροτήματα, μουσική, σουβλάκια, λουκουμάδες, καφέδες και αναψυκτικά, αλλά και δωρεάν παιδικές χαρές.

***Με την ευκαιρία να αναφέρουμε ότι γίνονται προσπάθειες συμφιλίωσης τού διοικητικού συμβουλίου τής Ενορίας Κοινότητας με την Φιλόπτωχο. Μακάρι να ευοδωθούν...

* Μακείν - Ομπάμα, χρήμα και πατριωτισμός

Οπισθεν ολοταχώς έκανε χθες ο “ήρωας” υποψήφιος των Ρεπουμπλικανών, Τζον Μακείν, σταματώντας την προεκλογική εκστρατεία του με πρόσχημα την οικονομική κρίση στις ΗΠΑ, ουσιαστικά για να αποφύγει την τηλεοπτική αναμέτρηση με τον αντίπαλό του Μπαράκ Ομπάμα. Ο εθνικός ήρωας δηλώνει δειλία και κρύβεται πίσω από την οικονομική κρίση, όταν δεν κρύβεται πίσω από το φουστάνι τής υποψήφιας αντιπροέδρου του.

Ο Τζον Μακείν είναι συνυπεύθυνος για την κρίση αφού ψήφισε όλα τα νομοσχέδια τής κυβέρνησης Μπους που ενεθάρρυναν τους ληστές τραπεζίτες τους οποίους ψάχνει τώρα η FBI. Ο Μακείν εγκρίνει ακόμη το σχέδιο να δοθεί λευκή επιταγή σχεδόν ενός τρισεκατομμυρίου δολαρίων στους καραγκιόζηδες που προκάλεσαν την

κρίση.

Τουλάχιστον, ο Μπάρακ Ομπάμα θέλει το σχέδιο που θα βοηθήσει μαζί τους τραπεζίτες να γλιτώσουν, να σώσει και τα εκατομμύρια Αμερικανών που κινδυνεύουν να χάσουν τα σπίτια τους.

Αυτή είναι η μικρή έστω διαφορά ανάμεσα σε Ρεπουμπλικάνους και Δημοκρατικούς και ανάμεσα σε Λίμπεραλ και Εργατικούς. Οι μεν νιάζονται για τους τραπεζίτες και τούς βιομήχανους, οι άλλοι για τον κοινό φορολογούμενο που με τα χρήματά του και το αίμα του -αν χρειαστεί- προστατεύει την εθνική οικονομία και το έθνος. Πόσα παιδιά, άραγε, τραπεζιτών και βιομηχάνων υπηρέτούν στο Ιράκ και Αφγανιστάν εναντίον των τρομοκρατών για να προστατεύσουν την Αυστραλία, όπως τουλάχιστον μάς λένε οι πολιτικοί;

* Καλό!

Ο δικαστής στην ηλικιωμένη κυρία:

- Σας παρακαλώ, μπορείτε να μας πείτε την ηλικία σας;
- Φυσικά, κύριε δικαστά, είμαι 91 ετών.
- Μπορείτε να μας πείτε με ηρεμία τι σας συνέβη;
- Καθόμουνα σε μια καρέκλα, στο πεζοδρόμιο, μπροστά στο σπίτι μου, ήταν ένα ανοιξιάτικο απόγευμα, έκανε ωραίο καιρό. Ένας νεαρός ήρθε και κάθισε δίπλα μου...
- Τον γνωρίζατε;
- Όχι, αλλά μου φάνηκε συμπαθητικός.
- Μετά, τι έγινε;
- Άρχισε να μου χαϊδεύει το μπούτι.
- Και εσείς τον σταματήσατε;
- Όχι, κύριε δικαστά.
- Γιατί, όχι;
- Ε, να, ήταν ευχάριστο. Από τότε που πέθανε ο μακαρίτης ο άντρας μου, εδώ και τριάντα χρόνια, κανένας δεν μου είχε κάνει τέτοια χειρονομία.
- Μετά;
- Μετά άρχισε να μου χαϊδεύει το στήθος.
- Τού ζητήσατε να σταματήσει;
- Όχι.
- Γιατί, όχι;
- Να, κύριε δικαστά, αυτά τα ερεθιστικά χέρια σαν να μου έδωσαν νέα ζωή, χρόνια είχα να νιώσω έτσι.
- Μετά;

- Νοιώθοντας λοιπόν πολύ σέξι, του είπα: Νεαρέ, πάρε με, κάνε με δική σου!
- Και αυτός σάς έκανε δική του;
- Κάθε άλλο! άρχισε να φωνάζει Πρωταπριλιά! Πρωταπριλιά! χαχανίζοντας. Τότε πήρα το περίστροφο του άντρα μου και του την “άναψα” του κερατά!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

“Πολυθρόνα ή πολιθρόνα;” Η πολυθρόνα είναι δάνειο από τα ιταλικά, και συγκεκριμένα προέρχεται από το poltrona, και αυτό με τη σειρά του από το poltro (κρεβάτι). Θα έπρεπε λοιπόν να τη γράψουμε με ι ακολουθώντας την αρχή της αλφωγραφίας που εφαρμόζεται στην περίπτωση των δανείων. Γράφεται όμως με υ γιατί έχει παρετυμολογηθεί, έχει δηλαδή δοθεί λανθασμένη ερμηνεία σχετικά με την προέλευσή της, από τις ελληνικές λέξεις πολύς και θρόνος, πράγμα το οποίο είναι αβάσιμο. (Έχουμε σκεφτεί ποτέ πόσο πολλούς μπορεί να χωράει μια πολυθρόνα;) Αν και μη ορθή ετυμολογικά, πρόκειται πλέον για καθιερωμένη γραφή που δεν προτείνεται να αλλάξει.

